

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-09909/2012-ERU

✓
V Praze dne 16. října 2012

Číslo jednací: 09909-5/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-09909/2012-ERU zahájeném dne 11. září 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je pan [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, pan [REDAKCE], se tím, že jako držitel licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny nesplnil svoji zákonem stanovenou povinnost zakotvenou v ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a to tím, že neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 výše uvedeného zákona, a nepředložil o nich doklady, a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, dopustil v období nejméně od 7. května 2010 do dnešního dne spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů a zároveň se dopustil porušení ust. § 9 odst. 5 výše uvedeného zákona a to tím, že po změně technických parametrů stávající provozovny zahájil nejpozději od 7. května 2010 výkon licencované činnosti v této provozovně před dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence a tím se dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona.

II. Dle ust. § 91 odst. 13 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, držiteli licence panu [REDAKCE] za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) výše uvedeného

zákona a zároveň za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona **ukládá pokuta ve výši 20 000 Kč** (slovy: dvacet tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol [REDACTED].

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, držiteli licence panu [REDACTED], ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol [REDACTED].

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 11. září 2012 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, panem [REDACTED] (dále jen „účastník řízení“), jakožto držitelem licence č. [REDACTED] na výrobu elektřiny, ve věci podezření z možného spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, jako držitel licence neprodleně neoznámil Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů, a nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 30. listopadu 2011 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu vedeného pod č. j. 06703-2/2011-ERU ze dne 28. listopadu 2011, vydaného ve smyslu ust. § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. V rámci uvedené kontroly bylo provedeno dne 30. listopadu 2011 místní šetření a byl z něj téhož dne pořízen Záznam

vedený pod č. j. 06703-4/2011-ERU, se kterým byl účastník řízení prokazatelně seznámen téhož dne při převzetí stejnopisu uvedeného Záznamu a tuto skutečnost potvrdil svým podpisem.

II. Kontrolní zjištění

Při provedené kontrole bylo zjištěno, že účastníkovi řízení, byla rozhodnutím Úřadu udělena licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 20. listopadu 2009. Uvedená licence na výrobu elektřiny byla udělena na celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,01012 MW tedy po zaokrouhlení na elektrický výkon ve výši 0,010 MW. Provedenou kontrolou bylo dále zjištěno, že celkový počet fotovoltaických (dál jen „FV“) panelů, podle Zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení č. FTV09-120 ze dne 10. října 2009 (dále jen „revizní zpráva“), mělo být 46 kusů FV panelů, a to pro jednu provozovnu [REDAKCE], nacházející se v katastrálním území [REDAKCE]. Uvedená provozovna je připojena k regionální distribuční soustavě provozované společností ČEZ Distribuce, a.s., v napěťové hladině 0,4 kV, kam v předávacím místě výroby elektřiny účastník řízení dodává veškerou vyrobenou elektřinu z tohoto zdroje.

Provedenou kontrolou bylo dále zjištěno, že panely FV elektrárny jsou umístěny na střeše hospodářské budovy. Dne 30. listopadu 2011 bylo na této střeše umístěno celkem 56 kusů FV panelů o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 0,0124 MW. Celkový instalovaný elektrický výkon provozovny je tedy 0,0124 MW. Tato skutečnost však neodpovídá hodnotě uvedené v revizní zprávě tak ani hodnotě uvedené v rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE] ze dne 29. října 2009.

Účastník řízení předložil při prováděné kontrole Úřadu mimo jiné také protokol o předání a převzetí díla do trvalého provozu ze dne 6. května 2010, který specifikuje navýšení počtu FV panelů o 10 kusů a s tím spojené navýšení instalovaného elektrického výkonu o hodnotu ve výši 0,00228 MW na výše uvedených 0,0124 MW.

Nová zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, která by zahrnovala navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu vlivem montáže deseti výše zmíněných panelů, nebyla v době kontroly Úřadu předložena.

Při provedené kontrole bylo dále zjištěno, že součástí FV elektrárny jsou celkem 3 střídače, z toho 2 střídače typu Solarmax 4200S s maximálním výstupním (AC) výkonem 4180 W a 1 střídač typu Solarmax 3000S s maximálním výstupním (AC) výkonem 2750 W.

Dále bylo zjištěno, že účastník řízení uzavřel s regionálním distributorem společností ČEZ Distribuce, a.s. smlouvu o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě č.: [REDAKCE] ze dne 28. prosince 2009 (dále jen „smlouva o připojení výroby elektřiny“) a smlouvu o podpoře výroby elektřiny č.: [REDAKCE] z téhož dne (dále

jen „smlouva o podpoře výroby elektřiny“). Rezervovaný výkon výroby, respektive maximální výkon dodávky elektřiny do distribuční soustavy, není ve výše zmíněné smlouvě o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě nijak specifikován. Vzhledem k výše uvedenému bylo při provedené kontrole zjištěno, že celkový instalovaný elektrický výkon provozovny je tedy 0,0124 MW, což však neodpovídá instalovanému výkonu, tak jak je specifikován ve výše uvedené smlouvě o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě a neodpovídá ani údaji uvedenému ve výše uvedené smlouvě o podpoře výroby elektřiny.

Provedenou kontrolou bylo vzhledem k výše uvedenému zjištěno, že celkový skutečně instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny není shodný s celkovým instalovaným elektrickým výkonem uvedeným v licenci č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny vedenou. Účastník řízení tak po navýšení instalovaného elektrického výkonu jako držitel výše uvedené licence nezajistil vypracování nové zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, která by deklarovala, zda toto energetické zařízení vlivem navýšení instalovaného výkonu je či není při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu a jsou uvedeny také v Protokolu č. K003511 o výsledku kontroly ze dne 9. července 2012 (dále jen „protokol č. K003511“), se kterým byl účastník řízení prokazatelně dne 16. července 2012 seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem. Součástí uvedeného protokolu je také revizní zpráva, rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE], smlouva o připojení výroby elektřiny, smlouva o podpoře výroby elektřiny a fotodokumentace stavu namontovaných FV panelů ze dne 30. listopadu 2011.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení se k protokolu č. K003511 nijak nevyjádřil, ani nevznesl žádné námítky k průběhu kontroly či jejím závěrům.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole, zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 09909-1/2012-ERU dne 11. září 2012 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení, ani nenavrhнул žádné další důkazy.

Dne 26. září 2012 zaslal správní orgán účastníkovi řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vedeným pod č. j. 09909-4/2012-ERU, které účastník řízení obdržel dne 8. října 2012, tato skutečnost je potvrzena příslušnou doručenkou, která

byla Úřadu doručena dnešního dne tj. 16. října 2012. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení nevyjádřil k podkladům řízení, ani nenavrhл provedení dalších důkazů či učinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu věci

Účastníkem řízení je fyzická osoba, která je držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 20. listopadu 2009. Uvedená licence na výrobu elektřiny byla udělena na celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,01012 MW tedy po zaokrouhlení na elektrický výkon ve výši 0,010 MW.

Účastník řízení provozuje licencovanou činnost v provozovně [REDAKCE], která se nachází v katastrálním území [REDAKCE]. Výše uvedená provozovna je připojena k regionální distribuční soustavě provozované společností ČEZ Distribuce, a.s., v napěťové hladině 0,4 kV kam, v předávacím místě výroby elektřiny, dodává účastník řízení veškerou vyrobenou elektřinu z tohoto zdroje. Účastník řízení uzavřel dne 28. prosince 2009 smlouvu o připojení výroby elektřiny a téhož dne uzavřel smlouvu o podpoře výroby elektřiny s výše uvedenou společností. Z uvedené smlouvy o připojení výroby elektřiny vyplývá, že celkový instalovaný výkon výroby je 0,010 MW. V této smlouvě však není uveden rezervovaný výkon výroby, respektive není tam uveden maximální výkon dodávky elektřiny do distribuční soustavy.

Energetické zařízení FV elektrárny (resp. panely FV elektrárny) je umístěno na střeše hospodářské budovy. Z revizní zprávy vyplývá, že výše uvedených panelů by mělo být dle výchozí revizní zprávy 46 kusů s celkovým instalovaným elektrickým výkonem ve výši 0,01012 MW. Při provedené kontrole bylo zjištěno, že tento stav neodpovídá technickým údajům ve výchozí revizní zprávě a neodpovídá ani hodnotě uvedené v rozhodnutí o udělení licence č. 110909788 na výrobu elektřiny, protože na střeše bylo umístěno o deset panelů více a tedy celkem 56 kusů, čímž došlo ke zvýšení instalovaného elektrického výkonu na 0,0124 MW.

K navýšení počtu FV panelů o 10 kusů a s tím spojené navýšení instalovaného elektrického výkonu o 0,00228 MW došlo v květnu 2010, jak ostatně i účastník řízení doložil předložením protokolu o předání a převzetí díla do trvalého provozu ze dne 6. května 2010, ve kterém je uvedeno navýšení počtu FV panelů.

Účastník řízení však nezajistil v důsledku navýšení instalovaného elektrického výkonu vypracování nové zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, která by deklarovala, že toto zařízení je nebo není při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu. Od okamžiku instalace nových FV panelů účastník řízení provozoval energetické zařízení, a to tak, že od 7. května 2010 doposud dodává elektřinu vyrobenou v tomto zařízení.

VI. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a nepředloží o nich doklady nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona. K závěru výše uvedeného ustanovení Úřad upozorňuje, že zákonodárce měl dle Úřadu bezpochyby na mysli, že držitel licence „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence a jedná se tedy o zjevnou písařskou chybu v textu energetického zákona, neboť ust. § 9 odst. 1 energetického zákona stanovuje držiteli licence jako jednu z povinností požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, tudíž je z tohoto ustanovení zřejmé, že držitel licence tuto povinnost poruší tím, že „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán nejprve zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 5 energetického zákona přitom vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen spravit Úřad lze považovat následující údaje: o ztrátě úplné způsobilosti k právním úkonům, o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění podmínky odborné způsobilost nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení. Mimo jiné jsou údajem, jehož změnu má držitel licence povinnost neprodleně oznámit také změny finančních a technických předpokladů.

Z ust. 5 odst. 3 energetického zákona vyplývá, že fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Zároveň z ust. § 5 odst. 3 téhož zákona vyplývá, že technické předpoklady se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací. Pokud je energetické zařízení stavbou, musí žadatel o udělení licence rovněž prokázat, že je oprávněn stavbu užívat nebo jinak provozovat.

Mimo to z ust. § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, která provádí příslušná ustanovení energetického zákona, vyplývá, jakými způsoby žadatel prokazuje splnění technických předpokladů energetického zařízení.

Ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky žadatel prokazuje u již provozovaných energetických zařízení splnění technických předpokladů dokladem osvědčujícím bezpečnost energetického zařízení, kterým je zpráva o výchozí revizi, pokud nevznikla povinnost provést pravidelnou nebo provozní revizi energetického zařízení, jinak zpráva o pravidelné nebo provozní revizi energetického zařízení, doklad o provedené zkoušce energetického zařízení, pokud jiný právní předpis nebo technická norma ukládá povinnost provedení revize energetického zařízení nebo zkoušek energetického zařízení.

Na základě citované vyhlášky nicméně platí, že doklad osvědčující bezpečnost energetického zařízení je možné nahradit znaleckým posudkem osvědčujícím bezpečnost energetického zařízení.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu především to, že po navýšení instalovaného elektrického výkonu jako držitel licence neprodleně nezajistil, neoznámil a nepředložil Úřadu vypracovanou novou Zprávu o výchozí revizi energetického zařízení, která by deklarovala, že toto energetické zařízení je nebo není při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu, a zároveň že nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence ve smyslu ust. § 9 odst. 1 energetického zákona. Správní orgán prokázal, že účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 20. listopadu 2009, povinnost podle ust. § 9 odst. 1 téhož energetického zákona se tak na něj vztahovala.

Správní orgán v rámci řízení prokázal, že v den Úřadem provedené kontroly dne 30. listopadu 2011 bylo na střeše hospodářské budovy umístěno celkem 56 kusů FV panelů o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 0,0124 MW, přičemž tato skutečnost neodpovídá hodnotě uvedené v revizní zprávě, neodpovídá hodnotě uvedené ve výše uvedené licenci na výrobu elektřiny a neodpovídá ani hodnotám uvedeným ve smlouvě o připojení výroby elektřiny a ve smlouvě o podpoře výroby elektřiny. Úřad rozhodl o udělení výše uvedené licence dne 29. října 2009, přičemž tato byla udělena na celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,01012 MW tedy po zaokrouhlení ve výši 0,010 MW. Účastník

řízení tak vzhledem k výše uvedenému nezajistil vypracování nové zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, která by deklarovala, že je nebo není energetické zařízení vlivem navýšení instalovaného výkonu při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu.

Na základě výše uvedeného správní orgán uzavírá, že u účastníka řízení došlo ke změnám, které předvídá ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, tedy změnám takových údajů, u nichž má držitel licence povinnost je neprodleně oznámit Úřadu jako změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a zároveň o nich Úřadu předložit doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Přesto účastník řízení jako držitel licence na výrobu elektřiny neprodleně neoznámil Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence a tím nesplnil povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správnímu orgánu zároveň účastník řízení nepředložil ani znalecký posudek osvědčující bezpečnost energetického zařízení, který je způsobilý plně nahradit doklad osvědčující bezpečnost energetického zařízení ve smyslu ust. § 9 odst. 2 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů.

Tento stav trval prokazatelně od 7. května 2010 a trvá do dnešního dne, protože Úřadu nebyla oznámena žádná změna a nebyla doručena vypracovaná nová zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, která by deklarovala, že energetické zařízení je po změně technických parametrů při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu. Úřad je toho názoru, že účastník řízení doinstalováním výše uvedených 10 kusů FV panelů zasáhl do energetického zařízení, v důsledku čehož došlo ke změně technických parametrů provozovny a byl tak povinen zažádat o vyhotovení nové zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení a tuto následně doručit Úřadu a neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence. Do dnešního dne není tedy žádným způsobem Úřadu prokázáno ani oznámeno, že energetické zařízení je vlivem zásahu při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu.

Svoji povinnost vyplývající jak z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, tak z ust. § 9 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, tak účastník řízení do dnešního dne nesplnil, neboť nová zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení nebyla, jak je uvedeno výše do dnešního dne doručena Úřadu, aniž by kdy předtím účastník řízení předložil Úřadu jiný dokument prokazující technické předpoklady osvědčující bezpečnost energetického zařízení v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací.

Úřad zastává názor, že vzhledem k zákonem stanovené povinnosti, která je uvedena v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, se zejména slovo neprodleně váže k důležitosti této povinnosti, kterou měl účastník řízení bezpodmínečně dodržet a také s ní být dostatečně seznámen. Správní orgán nadto poznamenává, že pojem neprodleně je možné vykládat jako okamžité jednání bez prodlévání, tedy „jak nejrychleji je to možné“. S ohledem na to, že účastník řízení od 7. května 2010 do dnešního dne neoznámil změnu podmínek pro udělení licence, nelze tento postup účastníka řízení hodnotit jako nejrychlejší možné jednání, resp. jednání bez prodlevy.

S ohledem na výše uvedené správní orgán uzavírá, že jednáním v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona se účastník řízení dopustil správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) téhož zákona.

Správní orgán nadto v souvislosti se změnou technických parametrů stávající provozovny prokázal, že účastník řízení jako držitel licence neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti v provozovně, a tímto svým jednáním porušil také ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, neboť je držitel licence dle tohoto ustanovení v případě změny technických parametrů stávající provozovny oprávněn zahájit výkon licencované činnosti až dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Znakem výše uvedeného správního deliktu navázaného na ust. § 9 odst. 5 energetického zákona je především to, že při změnách technických parametrů stávajících provozoven, čímž se myslí jakákoliv výrobná, nelze faktický výkon v dané provozovně realizovat přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Tím, že účastník řízení nainstaloval dalších 10 kusů FV panelů do své výrobní (provozovny, na kterou měl udělenou licenci na výrobu elektřiny), došlo zcela bezpochyby ke změně technických parametrů, neboť se změnila hodnota celkového instalovaného výkonu výrobní. Pod pojmem technické parametry je z pohledu licence potřeba chápat právě informaci o celkovém instalovaném výkonu. Pokud dojde k jeho změně, jedná se o změnu technických parametrů, která a priori implikuje postup pod ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, tedy že držitel licence nesmí na zařízení, které bylo nově nainstalováno zahájit výkon licencované činnosti, a to až do právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení provozoval od okamžiku navýšení instalovaného elektrického výkonu licencovanou činnost bez platné revizní zprávy, která by prokazovala, že je dané zařízení schopno bezpečného provozu, dopustil se tak jako držitel licence ohrožení spolehlivosti a bezpečného chodu daného zařízení a porušil svým jednáním bezpečnostní a provozní předpisy tohoto zařízení. Právě platná revizní zpráva je základním dokladem, který je žadatel o udělení licence povinen předložit a bez této zprávy nemůže být Úřadem kladně rozhodnuto o udělení licence, což znamená, že tedy nemůže dojít ani k připojení energetického zařízení do distribuční sítě.

Vzhledem k výše uvedenému je prokazatelné, že po navýšení instalovaného elektrického výkonu energetického zařízení toto přestalo splňovat technické předpoklady k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a mělo být tedy ze strany účastníka řízení požádáno o novou revizní zprávu, kterou měl následně doručit Úřadu a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence a tím splnit zákonem stanovenou povinnost zakotvenou v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, nikoliv tedy zařízení provozovat.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, není pochyb o tom, že se účastník řízení dopustil také spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

Úřad je toho názoru, že účastník řízení jako držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušné ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti. Při posuzování této skutečnosti je třeba uvést, že účastník řízení, se od okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence č. 110909788 stal držitelem platné licence pro předmět podnikání výroby elektřiny a tím byl oprávněn k zahájení licencované činnosti. Od tohoto okamžiku je tedy vázán dodržováním příslušných právních předpisů zejména energetického zákona, ze kterého mu plynou jako držiteli licence příslušná práva a povinnosti.

K výše uvedenému je nutno uvést, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitele licence je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí držitele licence, aby si při výkonu licencované činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a bezpodmínečně plnil zákonem stanovené povinnosti. V neposlední řadě Úřad také upozorňuje na obecnou právní zásadu „*Ignorantia iuris non excusat*“ tedy, že „*neznalost zákona neomlouvá*“, která se vztahuje ke skutečnosti, že neznalost nebo případná nevědomost o protiprávním jednání a následcích tohoto jednání nemůže být liberačním důvodem, zbavujícím odpovědnosti za spáchání správního deliktu ani polehčující okolností či okolností svědčící o nevině pachatele.

Při posuzování výše uvedených skutečností se správní orgán nadto také mohl důvodně domnívat, že po dobu provozování licencované činnosti bez platné revizní zprávy může ze strany účastníka řízení docházet k porušení ust. § 11 odst. 1 písm. c), ve kterém je stanoveno, že držitel licence je povinen zajistit, aby k výkonu licencované činnosti byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami. Toto porušení však nebylo účastníku řízení prokázáno, neboť nebyla z jeho strany do dnešního dne doručena nová zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, která by potvrdovala nebo vyvracela, že je energetické zařízení v rozsahu provedené revize z hlediska bezpečnosti schopno provozu.

Správní orgán je toho názoru, že vzhledem k výše uvedenému se účastník řízení prokazatelně dopustil naplnění skutkové podstaty správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a to tím, že neprodleně neoznámil Úřady

změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 výše uvedeného zákona a nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu o rozhodnutí o udělení licence a tím nesplnil povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona a zároveň není dle výše uvedených skutečností pochyb o tom, že se účastník řízení dopustil také spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona a to tím, že zahájil výkon licencované činnosti v rozporu s ust. § 9 odst. 5 téhož zákona neboť po změně technických parametrů stávající provozovny zahájil výkon licencované činnosti v této provozovně před dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VII. Uložení pokuty

Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a zároveň za spáchaný delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a za správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. h), lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 11. září 2012 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se pachatel dopustil dvou správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o jednočinný souběh různorodý, kdy se pachatel jedním skutkem dopustil naplnění dvou skutkových podstat podle dvou různých ustanovení.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se jedním skutkem dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není

tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat, zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční.

Lze lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona.

Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uložení sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný a pokud u sbíhajících se správních deliktů je stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Jako nejzávažnější z výše popsaných skutků správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy bez provedení nové revizní zprávy, která by dosvědčovala technickou bezpečnost provozu daného zařízení, začal dané zařízení provozovat.

Závažnost jednání účastníka řízení spatřuje správní orgán také ve skutečnosti, že účastník řízení nezajistil vypracování nové revizní zprávy a provozoval od okamžiku navýšení instalovaného elektrického výkonu licencovanou činnost bez platné revizní zprávy, která by prokazovala, že je dané zařízení schopno bezpečného provozu, dopustil se tak jako držitel licence ohrožení spolehlivosti a bezpečného chodu daného zařízení, resp. potenciálně

i možnosti ohrožení bezpečného provozu konkrétní regionální distribuční soustavy, a porušil svým jednáním bezpečnostní a provozní předpisy tohoto zařízení.

Úřad dále posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení nainstaloval do stávající provozovny dalších 10 kusů FV panelů, čímž došlo ke změně technických parametrů uvedené provozovny, v rozporu s revizní zprávou, spočívá závažnost jeho činu také v tom, že nezajistil vypracování nové revizní zprávy elektrického zařízení a také to, že nadále pokračoval v provozování licencované činnosti, aniž by jako držitel licence neprodleně oznámil Úřadu tyto změny a předložil o nich příslušné doklady. Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty k této skutečnosti jako k přitěžující okolnosti.

Úřad se dále zabýval otázkou následků spáchání správního deliktu ve smyslu § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. Jak uvedl správní orgán již výše, po dobu provozování licencované činnosti bez platné revizní zprávy mohlo ze strany účastníka řízení dojít k porušení ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona, ve kterém je stanoveno, že držitel licence je povinen zajistit, aby k výkonu licencované činnosti byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami. Vzhledem ke skutečnosti, že nová zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, která by potvrzovala, že je energetické zařízení při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu nebyla Úřadu do dnešního dne doručena, byla tato skutečnost zohledněna při stanovení výše pokuty jako přitěžující okolnost.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Úřad při posuzování otázky délky trvání protiprávního stavu vycházel z protokolu o předání a převzetí díla do trvalého provozu ze dne 6. května 2010, na základě kterého došlo k doinstalování výše uvedených 10 kusů FV panelů v důsledku čehož došlo navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu na hodnotu 0,0124 MW a následnému provozování licencované činnosti bez platné revizní zprávy. Vzhledem k uvedenému protokolu je Úřad schopen prokazatelně stanovit délku trvání protiprávního stavu od 7. května 2010 a trvá do dnešního dne, protože Úřadu nebyla do dnešního dne předložena nová zpráva o pravidelné revizi elektrického zařízení. Vzhledem k výše uvedenému bylo při stanovení výše pokuty přihlédnuto k délce trvání protiprávního stavu (tedy zhruba rok a půl) jako k přitěžující okolnosti.

Správní orgán má mimo jiné za to, že účastník řízení tím, že jako držitel licence neprodleně neoznámil Úřadu změny podmínek pro udělení licence a nepředložil o nich doklady tak nevyňaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Úřad je toho názoru, že účastník řízení jako držitele licence měl znát a bezpodmínečně dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů.

Účastník řízení se mimo jiné dopustil také správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, a to právě s ohledem na nesplnění povinností

vyplývající z ust. § 9 odst. 1 téhož zákona. K této skutečnosti bylo přihlédnuto v duchu absorpční zásady jako k přitěžující okolnosti při stanovení výše pokuty.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoli povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení je osoba podnikající jako držitel licence, který nezveřejňuje své příjmy a majetkové poměry veřejně, a ani není možno tyto odvodit z žádné evidence obdobné sbírce listin vedené v obchodním rejstříku, musel Úřad při stanovení výše pokuty stanovit tuto výši odhadem. Při stanovení výše pokuty vycházel Úřad ze všech výše uvedených skutečností a okolností daného případu. Úřad posuzoval všechny polehčující a přitěžující okolnosti, jak je uvedeno výše a dle tohoto posouzení byla stanovena výše pokuty. Vzhledem k tomu, že účastník řízení nezveřejňuje své příjmy a majetkové poměry veřejně a tudíž není Úřad tyto schopen přesně posoudit, vycházel při stanovení výše pokuty z dostupných údajů a to především z výpisu z katastru nemovitostí. Úřad toto posuzoval především z důvodu ověření, zda výše uložené pokuty nebude pro účastníka řízení likvidačního charakteru. Dle výpisu z katastru nemovitostí je účastník řízení vlastníkem rodinného domu nacházející se na adrese [REDAKCE] a zároveň také vlastníkem parcely o výměře 255 m², parcelní číslo [REDAKCE], na které se výše uvedená nemovitost nachází. Dále je účastník řízení vlastníkem parcely č. [REDAKCE] o výměře 219 m² nacházející se v katastrálním území [REDAKCE], na které se nachází dotčená provozovna [REDAKCE].

██████. Vzhledem k těmto skutečnostem nemůže být pokuta v uložené výši pro účastníka řízení likvidačního charakteru.

Ukládaná pokuta musí být pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Zaplacení pokuty se tedy účastníka řízení jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Účastník řízení pokutou uloženou ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, však nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, na druhé straně nicméně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 20 000 Kč, a to za správní delikty podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne od dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Otisk úředního razítka

Mgr. Jiří Kreuzman v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

